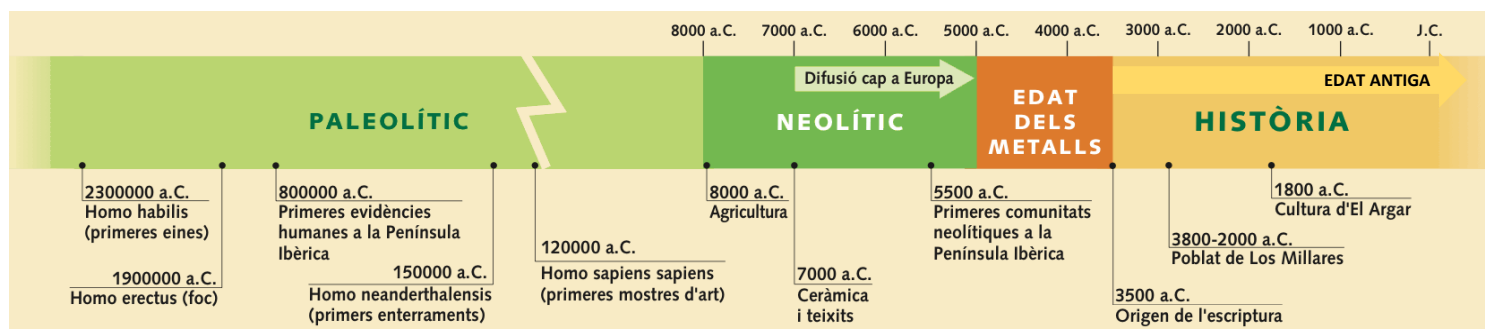

Patrimoni arqueològic a la Xarxa de Parcs

La presència dels homes i les dones als espais naturals que integren la Xarxa d'Espais Naturals és mil·lenària. De fet, els paisatges dels parcs, i moltes característiques dels seus hàbitats, s'entenen considerant les activitats humanes i l'aprofitament dels recursos que s'hi han dut a terme al llarg de la història. Això explica el ric patrimoni històric que hi trobem al territori. Aquí recollim alguns exemples del període que va de la Prehistòria a l'Edat mitjana.

La Prehistòria

Punts d'interès a la XPN

La cova de les Grioterres.

Vilanova de Sau, Guillerries-Savassona.

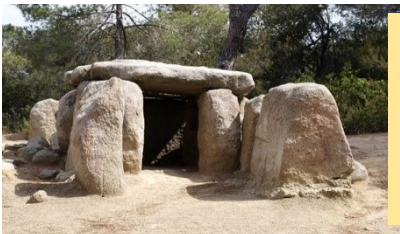
Xarxa de galeries laberíntiques amb importants troballes arqueològiques.

Mines de Can Tintorer. Gavà, Garraf.

Amb 6.000 anys d'antiguitat, són les mines en galeria més antigues d'Europa.

Dolmen de Ca l'Arenes. Dosrius, Montnegre i el Corredor.

Sepulcres megalítics on enterraven els morts amb ofrenes. A la imatge s'observa el de Ca l'Arenes.

Monòlit l'estela de la Calma. Montseny, Montseny.

Amb decoració en forma de cercles concèntrics que podrien datar del Neolític.

Els megàlits de la Roca

La Roca del Vallès, Serralada Litoral.

Conjunt de deu monuments megalítics al massís de Céllecs de l'edat del Bronze (datats entre 2200 i 1800 a.C.)

Cova del Frare. Matadepera, Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Cavitat amb les restes arqueològiques més importants del massís de Sant Llorenç.

Patrimoni arqueològic a la Xarxa de Parcs

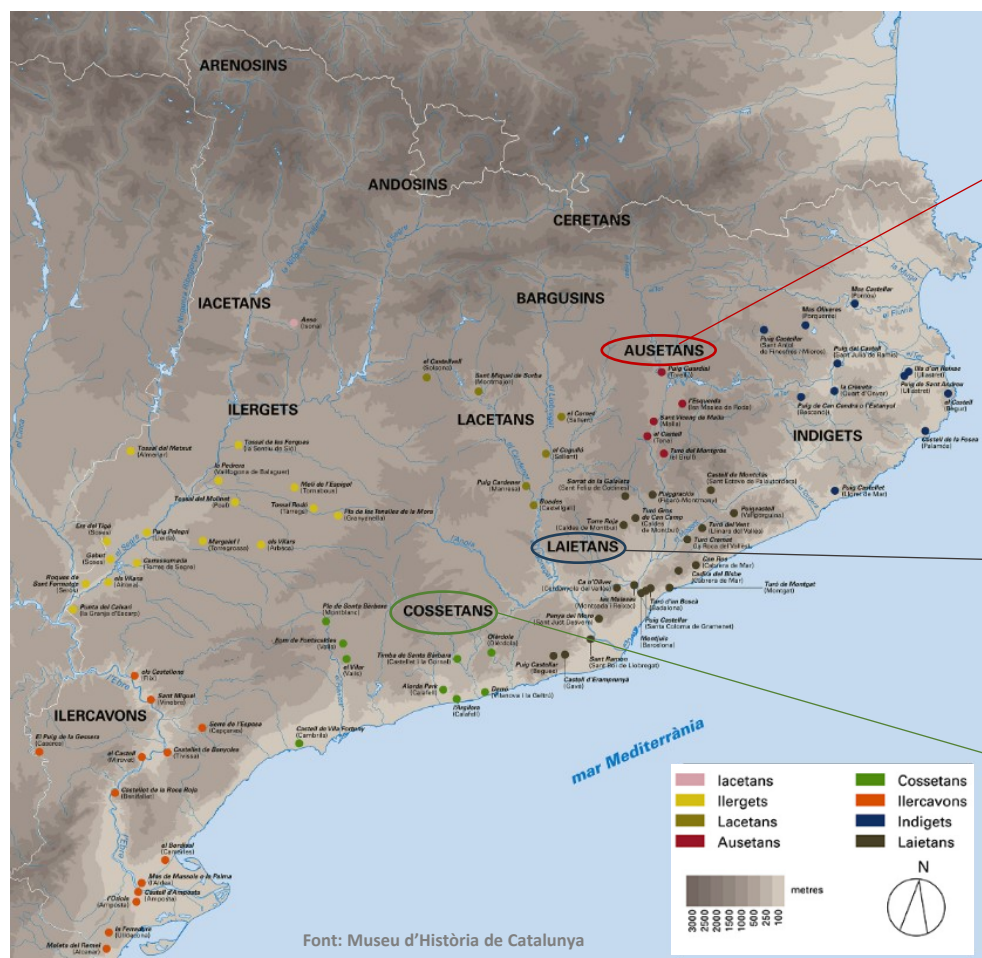
L'edat antiga: els ibers

Entre els segles VI i III a.C., abans de l'arribada dels romans i durant l'edat del ferro, el territori va estar habitat per diverses tribus ibèriques. Els ibers es van caracteritzar per una àmplia diversitat i riquesa cultural.

Habitaven en nuclis urbans organitzats que solien estar situats en llocs enlairats i sovint fortificats amb muralles. Dins del poblat, hi havia cases, magatzems, corrals, recintes de culte, etc. A Catalunya són nombroses les restes de poblats ibers.

Principals jaciments ibers a Catalunya

Jaciments ibers a la Xarxa de Parcs

Al territori dels ausetans, s'hi troba l'important jaciment del turó del Montgròs.

Bona part dels jaciments de la Xarxa de Parcs corresponen al territori dels laietans, comprès entre el Montnegre i el Garraf, ubicats sobretot al llarg de la Serralada Litoral.

Al sud, s'hi troben alguns jaciments dels cossetans.

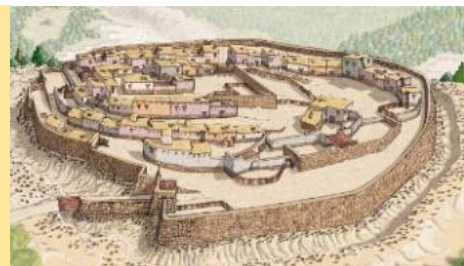
Patrimoni arqueològic a la Xarxa de Parcs

Principals jaciments ibers a la Xarxa de Parcs Naturals

Poblat de Puig Castellar. Santa Coloma de Gramenet, Serralada de Marina.

Ocupat des del s. VI fins a començament del s. II a.C. Pel seu emplaçament i superfície (uns 4.000 m²), sembla un poblat important, ja que controlava bona part de la línia de costa, el pla de Barcelona i el pas cap a l'interior.

Poblat de Céllecs. Órrius, Serralada Litoral.

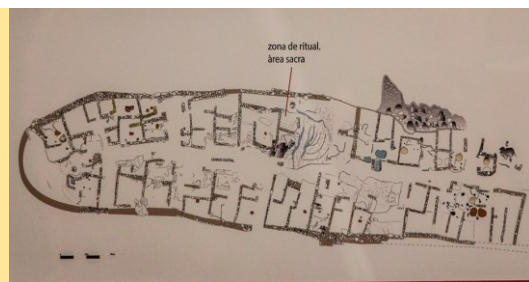
Ocupat entre els s. III i II a.C. Recinte de planta trapezoidal de 2.000 m², estava envoltat per una muralla amb dues torres de planta quadrangular. S'hi han localitzat nou estructures d'habitació adossades a la muralla.

Poblat de les Maleses. Montcada i Reixac i Sant Fost, Serralada de Marina.

Situat a 464 m d'altitud, domina visualment tot el territori. El moment més àlgid d'ocupació del poblat fou entre els s. III - II a.C. Probablement, fou abandonat després de l'arribada de les tropes romanes.

El Casol de Puigcastellet. Folgueroles, Guillerries-Savassona.

Construït pels ausetans al s. III a.C, estava envoltat per un mur rectilini amb una torre central i una desena d'habitages. Es troba en un turó que permetia controlar la comunicació entre la plana de Vic i la terra baixa gironina.

Patrimoni arqueològic a la Xarxa de Parcs

L'edat mitjana: època de castells

A Catalunya podem trobar prop de 600 castells i fortificacions.

Molts d'aquests es remuntem a l'època medieval, quan, després de l'ocupació musulmana, els carolingis van intervenir i ocuparen el territori des dels Pirineus fins a Barcelona, creant la Marca Hispànica, una zona de seguretat fronterera amb el territori d'al-Àndalus que més tard va ser anomenada Catalunya Vella. Aquesta zona va ser reforçada pels territoris ocupats per Berenguer IV, príncep d'Aragó, i va ser anomenada Catalunya Nova.

Per tal de protegir aquests territoris, es varen construir castells i fortificacions en emplaçaments enlairats, amb gran visibilitat per prevenir possibles invasions, construccions que alhora traçaven la frontera entre Catalunya i el territori musulmà.

Castell de Montsoriu

El castell de Montsoriu començà a construir-se a partir del s. X i s'abandonà el s. XV. Es considera una de les millors mostres d'arquitectura militar medieval que es conserven. Està format per tres recintes concèntrics que fan d'ell el gran castell gòtic de Catalunya: el jussà o inferior, el pati d'armes i el sobirà o superior, on destaca la torre de l'homenatge.

Castell de Sant Llorenç del Munt

La primera notícia documental conservada de la seva existència és de l'any 884. Durant el s. XI s'hi va fundar un monestir benedictí dedicat a Sant Llorenç, moment en què una part del castell va passar a ser dependències monacals. Va ser reconstruït durant el segle XX.

Castell d'Eramprunyà

Des de dalt d'una cinglera, la fortalesa d'Eramprunyà, avui en ruïnes, vigilava la costa i el camí que s'enfilava cap al Penedès. Va viure la màxima esplendor durant el segle XIV, si bé hi ha documents de l'any 957 que ja el citaven.

Castell de Burriac

Sobre el turó de Burriac, el castell es va construir als s. X-XI al voltant de la capella de Sant Vicenç i fou ampliat al s. XV. S'hi conserva especialment la torre de l'homenatge.

